

Република Србија  
АПЕЛАЦИОНИ СУД У  
БЕОГРАДУ  
Гж1 2742/19  
17.01.2020. године  
Београд

**У ИМЕ НАРОДА**

**АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ**, у већу састављеном од судија Персиде Јовановић, председника већа, Снежане Витошевић и Предрага Васића, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца-АА кога заступа адвокат АБ, против туженог-противтужиоца "АА", кога заступа адвокат АБ1, ради исплате, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П1 2290/17 од 24.04.2019. године, у седници већа одржаној 17.01.2020.године, донео је

**ПРЕСУДУ**

**ОДБИЈА СЕ** као неоснована жалба тужене и **ПОТВРЂУЈЕ** решење садржано у ставу првом изреке пресуде Првог основног суда у Београду П1 2290/17 од 24.04.2019.године.

**ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П1 2290/17 од 24.04.2019.године, у ставу другом и трећем изреке, па се **ОДБИЈА** тужбени захтев тужиоца-противтуженог АА, којим је тражио да се обавезе тужени-противтужилац "АА", да му на име разлике неисплаћене накнаде за инвалидност за период од 01.10.2012.године до 30.09.2018.године, исплати следеће новчане износе:

-за месец октобар 2012. године износ од 7.536,01 динара са законском затезном каматом од 30.11.2012. године па до коначне исплате;

-за месец новембар 2012. године износ од 9.049,82 динара са законском затезном каматом од 31.12.2012. године па до коначне исплате;

-за месец децембар 2012. године износ од 7.667,55 динара са законском затезном каматом од 31.01.2013. године па до коначне исплате;

-за месец јануар 2013. године износ од 7.756,82 динара са законском затезном каматом од 28.02.2013. године па до коначне исплате;

-за месец фебруар 2013. године износ од 7.619,39 динара са законском затезном каматом од 31.03.2013. године па до коначне исплате;

-за месец март 2013. године износ од 7.830,85 динара са законском затезном каматом од 30.04.2013. године па до коначне исплате;

-за месец април 2013. године износ од 8.398,71 динара са законском затезном каматом од 31.05.2013. године па до коначне исплате;

-за месец мај 2013. године износ од 8.037,87 динара са законском затезном каматом од 30.06.2013. године па до коначне исплате;

-за месец јуни 2013. године износ од 8.709,69 динара са законском затезном каматом од 31.07.2013. године па до коначне исплате;

-за месец јули 2013. године износ од 8.146,16 динара са законском затезном каматом од 31.08.2013. године па до коначне исплате;

-за месец август 2013. године износ од 7.827,89 динара са законском затезном каматом од 30.09.2013. године па до коначне исплате;

-за месец септембар 2013. године износ од 7.538,97 динара са законском затезном каматом од 31.10.2013. године па до коначне исплате;

-за месец октобар 2013. године износ од 7.635,81 динара са законском затезном каматом од 30.11.2013. године па до коначне исплате;

-за месец новембар 2013. године износ од 7.814,96 динара са законском затезном каматом од 31.12.2013. године па до коначне исплате;

-за месец децембар 2013. године износ од 7.863,12 динара са законском затезном каматом од 31.01.2014. године па до коначне исплате;

-за месец јануар 2014. године износ од 7.742,82 динара са законском затезном каматом од 28.02.2014. године па до коначне исплате;

-за месец фебруар 2014. године износ од 8.036,02 динара са законском затезном каматом од 31.03.2014. године па до коначне исплате;

-за месец март 2014. године износ од 8.811,82 динара са законском затезном каматом од 30.04.2014. године па до коначне исплате;

-за месец април 2014. године износ од 7.889,18 динара са законском затезном каматом од 31.05.2014. године па до коначне исплате;

-за месец мај 2014. године износ од 8.081,79 динара са законском затезном каматом од 30.06.2014. године па до коначне исплате;

-за месец јуни 2014. године износ од 8.067,52 динара са законском затезном каматом од 31.07.2014. године па до коначне исплате;

-за месец јули 2014. године износ од 9.022,43 динара са законском затезном каматом од 31.08.2014. године па до коначне исплате;

-за месец август 2014. године износ од 7.944,12 динара са законском затезном каматом од 30.09.2014. године па до коначне исплате;

-за месец септембар 2014. године износ од 7.992,27 динара са законском затезном каматом од 31.10.2014. године па до коначне исплате;

-за месец октобар 2014. године износ од 7.895,96 динара са законском затезном каматом од 30.11.2014. године па до коначне исплате;

-за месец новембар 2014. године износ од 7.944,69 динара са законском затезном каматом од 31.12.2014. године па до коначне исплате;

-за месец децембар 2014. године износ од 8.137,62 динара са законском затезном каматом од 31.01.2015. године па до коначне исплате;

-за месец јануар 2015. године износ од 8.052,21 динара са законском затезном каматом од 28.02.2015. године па до коначне исплате;

-за месец фебруар 2015. године износ од 8.812,74 динара са законском затезном каматом од 31.03.2015. године па до коначне исплате;

-за месец март 2015. године износ од 8.367,41 динара са законском затезном каматом од 30.04.2015. године па до коначне исплате;

-за месец април 2015. године износ од 8.278,20 динара са законском затезном каматом од 31.05.2015. године па до коначне исплате;

-за месец мај 2015. године износ од 8.019,46 динара са законском затезном каматом од 30.06.2015. године па до коначне исплате;

-за месец јуни 2015. године износ од 9.099,56 динара са законском затезном каматом од 31.07.2015. године па до коначне исплате;

-за месец јули 2015. године износ од 8.270,98 динара са законском затезном каматом од 31.08.2015. године па до коначне исплате;

-за месец август 2015. године износ од 7.933,91 динара са законском затезном каматом од 30.09.2015. године па до коначне исплате;

-а месец септембар 2015. године износ од 8.174,68 динара са законском затезном каматом од 31.10.2015. године па до коначне исплате;

-за месец октобар 2015. године износ од 8.267,85 динара са законском затезном каматом од 30.11.2015. године па до коначне исплате;

-за месец новембар 2015. године износ од 8.171,55 динара са законском затезном каматом од 31.12.2015. године па до коначне исплате;

-а месец децембар 2015. године износ од 8.224,56 динара са законском затезном каматом од 31.01.2016. године па до коначне исплате;

-за месец јануар 2016. године износ од 9.244,67 динара са законском затезном каматом од 29.02.2016. године па до коначне исплате;

-за месец фебруар 2016. године износ од 8.638,03 динара са законском затезном каматом од 31.03.2016. године па до коначне исплате;

-за месец март 2016. године износ од 8.079,43 динара са законском затезном каматом од 30.04.2016. године па до коначне исплате;

-за месец април 2016. године износ од 8.177,90 динара са законском затезном каматом од 31.05.2016. године па до коначне исплате;

-за месец мај 2016. године износ од 8.355,23 динара са законском затезном каматом од 30.06.2016. године па до коначне исплате;

за месец јуни 2016. године износ од 7.967,53 динара са законском затезном каматом од 31.07.2016. године па до коначне исплате;

-за месец јули 2016. године износ од 9.094,26 динара са законском затезном каматом од 31.08.2016. године па до коначне исплате;

-за месец август 2016. године износ од 8.256,45 динара са законском затезном каматом од 30.09.2016. године па до коначне исплате;

-за месец септембар 2016. године износ од 8.208,29 динара са законском затезном каматом од 31.10.2016. године па до коначне исплате;

-за месец октобар 2016. године износ од 8.208,29 динара са законском затезном каматом од 30.11.2016. године па до коначне исплате;

-за месец новембар 2016. године износ од 8.305,44 динара са законском затезном каматом од 31.12.2016. године па до коначне исплате;

за месец децембар 2016. године износ од 8.307,03 динара са законском затезном каматом од 31.01.2017. године па до коначне исплате;

-за месец јануар 2017. године износ од 8.880,96 динара са законском затезном каматом од 28.02.2017. године па до коначне исплате;

-за месец фебруар 2017. године износ од 9.218,27 динара са законском затезном каматом од 31.03.2017. године па до коначне исплате;

-за месец март 2017. године износ од 10.669,82 динара са законском затезном каматом од 30.04.2017. године па до коначне исплате;

-за месец април 2017. године износ од 9.159,86 динара са законском затезном каматом од 31.05.2017. године па до коначне исплате;

-за месец мај 2017. године износ од 9.440,60 динара са законском затезном каматом од 30.06.2017. године па до коначне исплате;

-за месец јуни 2017. године износ од 9.357,62 динара са законском затезном каматом од 31.07.2017. године па до коначне исплате;

-за месец јули 2017. године износ од 9.357,62 динара са законском затезном каматом од 31.08.2017. године па до коначне исплате;

-за месец август 2017. године износ од 9.453,93 динара са законском затезном каматом од 30.09.2017. године па до коначне исплате;

-за месец септембар 2017. године износ од 8.638,46 динара са законском затезном каматом од 31.10.2017. године па до коначне исплате;

-за месец октобар 2017. године износ од 9.312,91 динара са законском затезном каматом од 30.11.2017. године па до коначне исплате;

-за месец новембар 2017. године износ од 8.974,62 динара са законском затезном каматом од 31.12.2017. године па до коначне исплате;

-за месец децембар 2017. године износ од 10.813,29 динара са законском затезном каматом од 31.01.2018. године па до коначне исплате;

-за месец јануар 2018. године износ од 10.453,20 динара са законском затезном каматом од 28.02.2018. године па до коначне исплате;

-за месец фебруар 2018. године износ од 10.292,62 динара са законском затезном каматом од 31.03.2018. године па до коначне исплате;

-за месец март 2018. године износ од 11.369,96 динара са законском затезном каматом од 30.04.2018. године па до коначне исплате;

-за месец април 2018. године износ од 10.348,79 динара са законском затезном каматом од 31.05.2018. године па до коначне исплате;

-за месец мај 2018. године износ од 10.350,67 динара са законском затезном каматом од 30.06.2018. године па до коначне исплате;

-за месец јуни 2018. године износ од 10.287,51 динара са законском затезном каматом од 31.07.2018. године па до коначне исплате;

-за месец јули 2018. године износ од 10.417,75 динара са законском затезном каматом од 31.08.2018. године па до коначне исплате;

-за месец август 2018. године износ од 10.829,04 динара са законском затезном каматом од 30.09.2018. године па до коначне исплате;

-за месец септембар 2018. године износ од 10.369,60 динара са законском затезном каматом од 31.10.2018. године па до коначне исплате,

-као и да се обавезе тужени-противтужилац да тужиоцу-противтуженом надокнади трошкове парничног поступка у износу од 236.555,00 динара, као неоснован и одређује да свака странка сноси своје трошкове првостепеног парничног поступка.

**ОБАВЕЗУЈЕ СЕ** тужилац-противтужени да туженом-противтужиоцу надокнади трошкове жалбеног поступка у износу од 53.555,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде.

### **Образложење**

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2290/17 од 24.04.2019.године, ставом првим изреке дозвољено је преиначење тужбе истакнуто у поднеску пуномоћника тужиоца од 28.02.2019.године. Ставом другим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу на име разлике неисплаћене накнаде за инвалидност за период од 01.10.2012.године до 30.09.2018.године, исплати месечне износе са законском затезном каматом на исте са каматним почетком па до исплате (све ближе опредељено у његовом садржају). Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцу надокнади трошкове парничног поступка у износу од 236.555,00 динара.

Против наведене пресуде тужени је благовремено изјавио жалбу из свих законом предвиђених разлога са предлогом као у жалби.

Испитујући правилност побијане пресуде, у границама овлашћења прописаних одредбом члана 386 став 3 у вези са чланом 402 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр.72/11...55/14), Апелациони суд у Београду као другостепени суд је оценио да је жалба у односу на став први изреке неоснована а да је у односу на став други и трећи изреке основана.

У поступку доношења ожалбене пресуде нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које Апелациони суд у Београду као другостепени суд пази по службеној дужности, нити друге битне повреде одредаба парничног поступка, које би биле од утицаја на њену правилност и законитост.

Ова суд је потврдио као правилно решење садржано у ставу првом изреке ожалбене пресуде којим је дозволио преиначење тужбе истакнуто у поднеску пуномоћника тужиоца од 28.02.2019.године, налазећи да је то целисходно за коначно решење односа међу парничним странкама, јер је донето правилном применом одреби члана 199 и 200 ЗПП.

Према чињеничном утврђењу у првостепеном поступку тужилац је засновао код туженог радни однос на неодређено време 01.06.1993. године. Решењем фонда ПИО бр. 182.2-1 од 29.08.2001. године, тужиоцу је утврђена преостала радна способност, односно признат му је статус инвалида III категорије, да му припада право на распоређивање са пуним радним временом на други одговарајући посао без рада на висини и без већег физичког напрезања, да је инвалидност последица болести и да му припада право на новчану накнаду. Након утврђене инвалидности тужилац је на основу уговора о раду бр. 7186 од 01.05.2004. године, премештен да обавља послове као мајстор столар II групе, са коефицијентом зараде од 2,15, а што је радно место са мањом платом од претходног. Решењем фонда ПИО бр. 182.7-101944 од 05.06.2008. године, тужиоцу је одређена новчана накнада због мање зараде на другом радном месту, на које је тужилац премештен због смањене радне способности почев од 10.04.2003. године, у месечном износу од 1.049,04 динара, која новчана накнада се усклађује на начин предвиђен за усклађивање пензија у смислу члана 224 став 2 Закона о пензијском и инвалидском осигурању. Уговором о раду бр. 5260 од 19.03.2012. године тужилац је премештен да обавља послове помоћног радника-манипуланта на телефонској централи у организационом делу Сектора техничке оперативе, почев од 01.03.2012.године, које радно место је са мањом зарадом од дотадашњег радног места, односно коефицијент зараде му је 1,70. РФ за ПИО је дописом од 11.07.2012. године обавестио туженог да сви затечени корисници права на накнаду по основу инвалидности који су запослени док год раде задржавају износ накнаде коју користе на дан 10.04.2003. године, када је Закон о пензијском и инвалидском осигурању ступио на снагу, при чему се затечени износи накнада даље усклађују само према динамици усклађивања пензија. Према садржају уговора о поравнању од 25.02.2013.године, закљученим између парничних странака, споразумели су се да послодавац запосленом у року од 8 дана од дана закључења овог уговора исплати новчане износе утврђене чланом 2 уговора, док је у члану 1 уговора констатовано да је запосленом решење Фонда за ПИО од 02.03.1993.године утврђена преостала радна способност са 30.10.1991.године и признато му је право на распоређивање на друго одговарајући посао, а на основу решења РФ за ПИО од 16.12.2007.године право на новчану наканду у вези са коришћењем тог права у износу од 226,19 динара почев од 10.04.2003.године. На основу налаза и мишљења вештака за економско-финансијску област ВВ утврђено да је тужилац потражује разлику мање исплаћене накнаде по основу инвалидности у односу на остварене зараде упоредног радника СС, који је обављао послове сличне тужиоцу мајстор-стаклорезац, мајстор-столар, који су послови сврстани у II групу послова као и тужиочеви, за период од 01.09.2011. до

31.07.2013.године односно укупно 26.643,38 динара, да је тужиоцу у односу на упоредног радника мање исплаћена накнада за износ од 25.646,38 динара, који је у допунском налазу и мишљењу утврдио разлику мање исплаћене зараде по основу инвалидности у односу на остварену зараду упоредног радника СС за период 01.11.2012.године до 30.09.2015.године, да разлика укупно износи 265.988,17 динара, и који се изјаснио да је тужени тужиоцу вршио обрачун и исплату новчане накнаде у периоду од фебруара 2010. до октобра 2012.године према заради упоредног радника, што је исказано у исплатним листама за тужиоца али да је у односу на накнаду коју је требао тужиоцу рачунати по решењу РФ за ПИО запослених од 05.06.2008.године, тужиоцу у том периоду више исплаћена накнада за укупно 189.954,98 динара, што је дато у обрачуну туженог достављеног уз одговор на тужбу. Утврђено је и да је тужени све време вршио исплату новчане накнаде по основу инвалидности али због нередовности у измирењу пореза и доприноса на лична примања није имао право да од Фонда ПИО тражи рефундирање исплаћене накнаде, да је износе новчане накнаде за инвалидност тужени обрачунавао тако што је износ накнаде била разлика између плате коју би тужилац остваривао да је остао на првобитном радном месту, да је 05.06.2013.године тужени поднео Фонду ПИО захтев за рефундацију исплаћене накнаде за инвалидност за цео период, који није у целости прихваћен од стране фонда, јер тужени није добро обрачунавао висину накнаде, односно првобитно одређен износ није усклађивао као што се усклађују пензије, тако да од октобра 2012.године, тужени знатно смањује износ накнаде за инвалидност, односно усклађује износе како је прописано Законом о пензијском и инвалидском осигурању, да од наведеног датума тужени уредно измирује порезе доприносе на лична примања и сваког месеца подноси захтев за рефундацију накнаде од Фонда ПИО, при чему се од стране фонда врши провера исплаћеног износа накнаде и иста се усаглашава у складу са законом, да висину накнаде по основу инвалидности тужени тужиоцу исправно исплаћује што доказује документација која је прибављена од туженог и коју је вештак дао у прилогу свог налаза, да је тужилац оштећен јер је после утврђивања инвалидности више пута премештен на нова радна места која имају нижи коефицијент плате и нижу плату, да Фонд ПИО утврђује износ накнаде за инвалидност само када се запослени први пут пребаци по основу инвалидности на друго радно место у складу са степеном инвалидности, а да се касније висина накнаде коју рефундира Фонд ПИО усклађује са истим коефицијентом као и пензије, те да је извршио обрачун колико је по основу инвалидности тужилац мање примио плату, односно да према исказу вештака економско-финансијске струке ВВ1 висина накнаде за инвалидност није утицала на висину плате, да је плата до октобра 2012.године била у приближном истом износу, док је накнада за инвалидност варијала од 3.000,00 динара до 12.000,00 динара, да је укупан износ коју је тужилац добијао био исти само се у оквиру плате различито исказивале подкатегорије примања, да му је после 2012.године смањена плата, да је накнада за инвалидност увек исплаћивана и усклађена према прописима Фонда ПИО, да тужилац у том делу није оштећен јер се израчунати износ инвалидности усклађује у складу са прописима Фонда ПИО, да је у конкретном случају тужиоцу у више наврата смањиван коефицијент плате и плата, а притом проценат инвалидности није повећан, да је налазом обрачунато колико је тужилац мање примао плату, док је допунским налазом и мишљењем вештак урадио према достављеним исплатним листама и извршио обрачун од октобра 2012.године закључно са септембром 2018.године, за који период укупан износ мање исплаћене зараде износи 625.512,59 динара.

Првостепени суд је на основу овако утврђеног чињеничног стања полазећи од одредбе члана 104 и 164 Закона о раду, члана 154 став 1 Закона о облигационим односима, члана 65 Закона о пензијском и инвалидском осигурању (“Службени гласник РС” број 52/96, 46/98) који је важио у време признавања права на новчану накнаду због мање исплаћене на другом одговарајућем послу, Закона о пензијском и инвалидском осигурању (“Службени гласник РС” број 34/03...85/05) са применом од 10.04.2003.године и то члана 98 став 1, 218 став 2 и 224 став 1-3 закључио, да је тужиоцу после октобра 2012.године, тужени без образложења умањио износ накнаде за инвалидност са 12.400,00 динара на 3.400,00 динара месечно, да је тужени висину накнаде по основу инвалидности тужиоцу исправно исплаћује, али да га је тужени после утврђене инвалидности више пута преместио на нова радна места са нижим коефицијентом, да како је тужиоцу наведеним решењем Фонда ПИО утврђено право на новчану накнаду због мање зараде на другом одговарајућем послу по основу преостале радне способности, коју накнаду је примао све до октобра 2012.године, како му је тужени умањио износ накнаде, да је за тужиоца наступила штета у исплати накнаде за период од 01.01.2012.године до 30.09.2018.године, коју је тужени обавезан да му надокнади, и на досуђене износе накнаде штете тужиоцу достудио законску затезну камату, применом одредбе члана 277 ЗОО.

На потпуно и правилно утврђено чињенично стање првостепени суд је погрешно применио материјално право, због чега је ожалбена пресуда преиначена, а тужбени захтев тужиоца одбијен као неоснован.

Одредбом члана 154 став 1 Закона о облигационим односима прописано је да ко другом проузрокује штету дужан је надокнадити је, уколико не докаже да је штета настала без његове кривице, док је одредбом члана 164 Закона о раду прописано да ако запослени претрпи повреду на раду или штету у вези са радом послодавац је дужан да му надокнади штету у складу са законом или општим актом.

Према одредби члана 61 став 1 и 3 Закона о пензијском и инвалидском осигурању (“Службени гласник РС” број 52/96...), који је важио у време признавања права на новчану накнаду због мање зараде на другом одговарајућем послу, осигураник запослени код кога је утврђена II или III категорија инвалидности, право да ради са радним временом које одговара преосталој радној способности и право на преквалификацију или доквалификацију, право на распоређивање на одговарајуће послове и право на новчане накнаде из члана 62 став 1 тачка 1-3 овог закона остварује код послодавца, код кога је радио у време настанка инвалидности под условима и на начин који су утврђени општим актом послодавца, односно колективним уговором у складу са законом, а осигураник запослени код кога је утврђена II и III категорија инвалидности право на новчану накнаду из члана 62 став 1 тачка 1 и 5 овог закона остварује преко фонда, односно на терет фонда. Одредбом члана 86 став 1 истог закона је прописано да право на накнаду због мање зараде на другом одговарајућем послу има осигураник запослени инвалид рада III и II категорије инвалидности који је запослен на другом одговарајућем послу, на коме је оставио мању зараду од зараде коју сада радећи на радном месту на коме је био распоређен пре настанка инвалидности. Према одредби члана 224 став 1 и 2 истог закона корисник права на накнаду због рада са скраћеним радним временом ( II категорија инвалидности), накнаду због мање зараде на другом одговарајућем послу III категорије инвалидности накнаду по основу преостале радне



способности и накнаде по основу распоређивања на други одговарајући посао и опасности од настанка инвалидности који запослен, задржава износ накнаде коју користи на дан ступања на снагу овог закона, с тим што она не може бити већа од 50% износа просечне зараде по запосленом у републици у 2002.години, који објављује орган надлежан за послове статистике, с тим што се накнада из става 1 овог члана усклађује на начин предвиђен за усклађивање пензија.

Одредбом члана 72 став 2 Колективног уговора туженог број 845 од 02.12.2012.године, прописано је да запослени инвалид рада или запослени коме је утврђено постојање опасности од настанка инвалидности, а што је последица повреде на раду или професионалног обољења утврђеног од стране надлежних државних органа, у случају распоређивања на друге послове на којима је елемент за утврђење основне зараде нижи од истог елемента за послове на којима су запослени радили пре повређивања или професионалног обољења, имају право на заштитну ставку у висини елемента за утврђивање основне зараде коју је запослени имао на пословима непосредно пре повређивања, односно пре настанка професионалног обољења и да ово право запосленима припада у случају да им Фонд ПИО или други орган или лице не надокнађује разлику у заради на другом послу.

Поштујући цитиране норме код чињенице да је решењем Републичког фонда за ПИО број 182.2-1 од 29.08.2001. године тужиоцу утврђена преостала радна способност, односно признат му је статус инвалида III категорије, почев од 13.08.2001.године, са правом на запослење са пуним радним временом на другом одговарајућем послу без рада на висини и без већег физичког напрезања, као и право на новчану накнаду у вези са тим распоређивањем, што међу парничним странкама није било спорно, а да је тужени у складу са наведеним решењем Фонда ПИО од 05.06.2008.године, којим је утврђена висина накнаде на име инвалиднине и по извршеном усклађивању те накнаде након ступања на снагу измене и допуне Закона о пензијском и инвалидском осигурању 2003.године, тужиоцу до октобра 2012.године обрачунавао и исплатио новчану накнаду због мање зараде, на другом одговарајућем послу по основу инвалидности III категорије у целости у утврђеном износу, што је утврђено на основу налаза и мишљења судског вештака економско-финансијске струке, првостепени суд је погрешно применио материјално право из члана 224 став 1 и 2 Закона о пензијском и инвалидском осигурању, када је закључио да тужиоцу припада право на накнаду штете на име разлике мање исплаћене зараде за утужени период у вредностима и са каматом која је ближе означена у ставу првом изреке побијане пресуде, јер се у смислу одредбе члана 61,62,63,86 став 1 и 2 Закона о пензијском и инвалидском осигурању може остварити само право на новчану накнаду због мање зараде на другом одговарајућем послу, у износу који је утврђен решењем Фонда ПИО од 05.06.2008.године, а који је тужени тужиоцу исплатио.

Наведено из разлога јер инвалидност тужиоца није последица повреде на раду или професионалног обољења, већ последица болести, што произилази из разлога утврђених решењем Републичког фонда за ПИО број 182.2-1 од 29.08.2001. године, на коју околност је тужени-противтужилац указивао у току поступка, што тужилац није оспоравао. Како тужилац није инвалид рада, то му не припада право на накнаду штете у висини вредности разлике зараде између осталих ни зараде упоредног радника и исплаћене зараде на другом одговарајућем послу, након наступања инвалидности

увећане за вредност новчане накнаде која је трајала по том основу за утужени период, јер код чињенице да је инвалидност последица болести, а не случај за који тужени одговара, не постоји узрочно-последична веза између радњи или пропуштања туженог-противтужиоца за штету коју је тужилац претрпео у утуженом периоду, у смислу одредбе члана 154 ЗОО и 164 Закона о раду. Код утврђеног су основани наводи жалбе да туженог-противтужиоца да није остварен основ одговорности из члана 154 став 1 ЗОО и члана 164 Закона о раду и да је исплатом зараде на другом одговарајућем послу у вредностима које су одређене наведеним решењем Фонда ПИО од 05.06.2008.године, у потпуности испунио своју обавезу према тужиоцу за утужени период, а што је утврђено наведеним вештачењем.

Како је у обрачун исплате накнаде тужиоцу вршен у складу са одредбом члана 224 Закона о пензијском и инвалидском осигурању, на основу решења Фонда ПИО од 05.06.2008.године и за утужени период је исплаћена у целости, ожалбена пресуда је преиначена у ставу првом изреке и тужбени захтев тужиоца је одбијен као неоснован, како за износ главног дуга, тако и у погледу одлуке о камати.

Имајући у виду успех странака у спору, преиначено је и решење о трошковима парничног поступка и одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова првостепеног поступка у износу од 236.555,00 динара, као неоснован. Како је правноснажном пресудом првостепеног суда П1 3346/13 од 19.11.2016.године, у овој правној ствари ставом другим изреке одбијен као неоснован противтужбени захтев туженог-противтужиоца, којим је тражио да се обавезе тужилац-противтужени да туженом-противтужиоцу на име неоснованог обогаћења исплати износ од од 189.954,98 динара, са затезном каматом, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове првостепеног поступка, применом одредбе члана 153 став 2 Закона о парничном поступку.

Тужени-противтужилац је у битном успео у поступку по жалби, па има право на накнаду трошкова по овом правном леку, на име састава жалбе у износу од 18.000,00 динара и таксе на жалбу у износу од 35.555,00 динара, према важећој АТ и ТТ.

Код изложеног, применом одредби члана 394 тачка 4, 401 тачка 2-3 и 165 став 2 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр.72/11...55/14), одлучено је као у изреци пресуде.

**Председник већа-судија  
Персида Јовановић, с.р**

**За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Јасмина Ђокић**